

Mój projekt ma na celu przebadanie inskrypcji zapisanych w kamieniu i wystawionych na widok publiczny w przestrzeni wybranych greckich sanktuariów w Grecji Środkowej (Thermon), na Peloponezie (Olimpia i Epidauros) oraz na wyspach Morza Egejskiego (Kos). Jego zadaniem jest zrozumienie relacji między nośnikami inskrypcji (stelami, bazami pomników oraz ścianami budynków), tekstami na nich wyrzniętymi oraz miejscem ich wystawienia (kontekst architektoniczny i przestrzenny). Hipoteza mojego projektu bazuje na przekonaniu, że praktyka wystawiania inskrypcji w przestrzeni publicznej (tzw. „zwyczaj epigraficzny”) kształtował lokalną topografię oraz że ukształtowanie terenu miało wpływ na charakter zwyczaju epigraficznego w konkretnym mieście. Moje badania przyczynią się do rozwoju badań nad greckimi (i nie tylko) inskrypcjami oraz nad procesem urbanizacji starożytnych miast. Mój projekt nie tylko pokaże w jaki sposób ludzie projektowali miasta, w których żyli, poprzez tradycję epigraficzną, ale i otworzy nowe perspektywy badawcze dotyczące tego, jak ludzie wyrażali emocje i jak komunikowali się ze sobą w przestrzeni miejskiej. Napisy wyrzeźbione w kamieniu były bowiem narzędziem komunikacji między ludźmi pochodzącymi z tej samej grupy społecznej jak i grup o różnym statusie (klasa wyższa porozumiewała się w ten sposób z klasą niższą; obywatele z obcokrajowcami; mężczyźni z kobietami; królowie z poddanyymi itd.).

Projekt ten skupi się na szukaniu odpowiedzi na dwa główne pytania badawcze:

1 – Jak zwyczaj rycia inskrypcji i jego rozwój w czasie wpływał i kształtował przestrzeń miejską? Które kategorie inskrypcji (dokumenty publiczne, dedykacje, inskrypcje wyzwolenicze czy teksty honoryfikacyjne) dla kogo (dla bóstw, królów, obywateli miejskich) i w jakim okresie czasu odcisnęły największe piętno na tkankę miejską? Jak inskrypcje organizowały i dzieliły przestrzeń miejską? Jak ich wygląd (rodzaj kamienia, dekoracje, zdobienia, kształt i wielkość liter) wpływał na percepcję miejsca, w którym były wystawione na widok publiczny?

2 – Jak ukształtowanie terenu i liczne zmiany w przestrzeni wpływały na zwyczaj epigraficzny?

Aby udzielić odpowiedzi na to pytanie, mój projekt skupi się na ośrodkach zlokalizowanych na terenach górskich (Thermon), na równinach (Olimpia), na małych wyspach (Kos) oraz na sanktuariach położonych na wybrzeżu (Epidauros).

Innowacyjność moich badania polega na połączeniu metod epigraficznych (badaniu inskrypcji), z perspektywą archeologiczną i topograficzną, oraz na stworzeniu Numerycznych Modelów Terenu (NMT) dla wybranych sanktuariów w różnych okresach czasu. Przebadanie blisko tysiąca zachowanych inskrypcji pochodzących z okresu od epoki archaicznej aż do siódmego wieku naszej ery pozwala mi prześledzić zmiany, jakie na przestrzeni wielu wieków zachodziły w zwyczaju epigraficznym badanych ośrodków oraz w ich przestrzeni miejskiej.